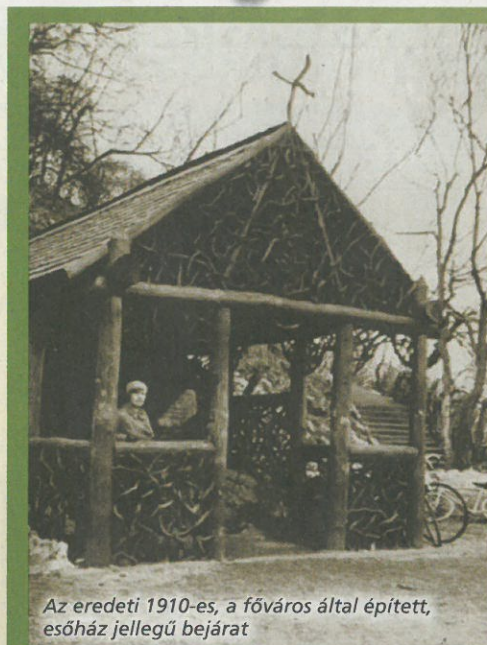

A többször is elfelejtett Bátori-barlang

A Nagy-Hárs-hegy csúcsának közelében nyíló Bátori-barlang az idők folyamán többször is feledésbe merült, pedig ősidők óta nyitott volt, nem úgy, mint a legtöbb rózsadombi társa, amelyek építkezések vagy bányászat közben nyíltak meg.

A barlangban remetéskedett Báthory László pálos rendi szerzetes, akiről nem bizonyosodott be, hogy a híres Báthory család tagja lett volna, így mind az ő, mind a barlang nevét ma már Bátorinak írják. Itt fordította magyarra a Bibliát és írta meg a szentek életét 1437–1457 között. Ez állt azon az 1910-ben elkészített emléktáblán is, amit a Budapest-Zugligeti Egyesület kérésére az akkori székesfőváros tanácsa állított. Azonban nemcsak emléktáblát helyezett el a főváros, hanem kitisztította a barlangot és újból megnyitotta a látogatók előtt. A bejáratot díszes vasráccsal zárta le, és felette elhelyeztek a szerzetesről egy korabeli kép alapján készült festményt is, amelyen Bátor László remeteként, tollal a kezében egy kerek asztalnál ül, előtte föliánsok hevernek, alakja köré a barlang szikláinak borulnak. A festmény eredetijét azonban nem itt, hanem a Magyar Tudományos Akadémia Történelmi képtárában őrizték.

A szerzetes halálával a barlang a feledés homályába merült, és később, mint veszélyes gödört, betömtek. Azonban 1830-ban Tomala Sándor újból felfedezte a barlangot, majd 1870-ben dr. Szabó József geológus bukkant rá ismét. Dr. Margó Tivadar 1878-ban több, a budai faunában különlegesnek számító denevérfajt határozott itt meg. Azonban hiába volt a három különleges denevérfaj, egy részes ember balesete miatt újból betömtek a barlangot és ezzel valószínűleg az említett denevérek is kipusztultak. Eperjesi István 1907-ben újból felfedezte és behatolt az eltömtetett barlang belsejébe. Eperjesi volt az, aki a barlang belsejét alaposan szemügyre vette és hírt adott a struktúrájáról, a továbbiakhoz azonban elengedhetetlen volt a szintén zugligeti egye-

Az eredeti 1910-es, a főváros által épített, esőház jellegű bejárat

BÁTORI BARLANG
CSÁSZÁRI BÁTORI LÁSZLÓ PÁLOS SZERZETES
A XV. SZÁZAD MÁSODIK FELÉBEN,
KÖZEL HÚSZ ÉVEN ÁT ÍRTA ÉS FORDÍTOTTA
EBBEN A BARLANGBAN
A MAGYAR BIBLIÁT ÉS A SZENTEK ÉLETÉT.
NYCY 2014 D.M.

Az új, 2014-es emléktábla

sületben tevékenykedő Sigray Pál hosszú kutakodása, hogy eredeti dokumentumokból minden kétséget kizáróan megállapítsa, valóban a hajdani szerzetes barlangját találták-e meg. Egy 1934-ben kiadott könyv szerint a barlang első, kupolaszerű csarnokában oltárt helyeztek el. Vajna György, *A rejtélyes Bátori-barlang* című, 1973-ban megjelent könyv szerzője úgy tartja, hogy a név helyesen Bátor László, mert a szerzetes nem a közismert fejedelem családjának volt a leszármazottja. Mindenesetre az 1910-ben a Budapest-Zugligeti Egyesület által szorgalmazott akció során a főváros által

Bátor Lászlót ábrázoló festmény

kihelyezett emléktáblán a Báthory László név szerepelt. Ezután a látogatók „ideiglenesen” a Szépjuhász né fogadó bérlejtől kérhették el a kulcsot hosszú ideig.

A barlang nyílása előtt teraszt képeztek ki a kihordott törmelékből, amelyre pihenőpadokat raktak ki. Akkoriban innen még remek kilátás nyílt, csak később nőttek meg a fák annyira, hogy eltakarják. Az 1910-es években a látogató a barlang bejáratán átlépve kőlépcsőn érkezett le egy tágas – és a kintől beszűrődő fény által világosnak mondható – terembe, innen a 11 méter hosszú folyosó végén kétfelé mehetett: az egyik irányban viszákanyarodva, több kisebb termen áthaladva az első terem alatt pincészerűen végződött a bejárás lehetősége. A másik irányban síkos és meredek lépcső vezetett tovább, ahol újból háromfelé ágazott a barlang, ezen a ponton azonban a veszélyessége miatt további részét vasajtó zárta el.

KERTÉSZ Z ISTVÁN

Turistaút a Bátori-barlangnál

Barlangrészt